

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Τα αδέσποτα σκυλιά των χωριών μας

Το χωριό είναι συνυφασμένο με το γαίγισμα του σκύλου. Σπίτι χωρίς σκύλο στα χωριά μας δε νοείται. Άλλο, όμως, αυτό και άλλο τα αδέσποτα που δεν σου επιτρέπουν να κυκλοφορήσεις ελεύθερα στα σοκάκια των χωριών μας. Φίλος της εφημερίδας μας που έπεσε θύμα αδέσποτου σκύλου που του επιτέθηκε, χωρίς ευτυχώς να τον δαγκώσει, ζήτησε να καυτηριάσουμε το φαινόμενο αυτό.

Να ζήσουν ευτυχισμένα

Τη ζωή τους έδωσαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων, το Σάββατο 9 Μαΐου 2009 στο Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Προδρόμου Μεσσηνίας ο συμπατριώτης μας από το Βλάση Παναγιώτης Κακούρης του Νικολάου και η εκλεκτή της καρδιάς του Κυριακή Χαρλέπα. Οι νεόνυμφοι μετά το πέρας του μυστηρίου διασκέδασαν με τους καλεσμένους τους στο κέντρο «Καναδός» στον Άρη-Θουρίας. Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας και η σύνταξη της εφημερίδας εύχονται στους νεόνυμφους να έχουν ζωή ανθόσπαρτη.

Ρωμυρίου σχολείο

Μπορεί σήμερα το χωριό Ρωμύρι να είναι ένα εγκαταλειμμένο χωριό αλλά κάποτε είχε έντονη ζωή με μεγάλη προσφορά στο Έθνος. Μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό οι δραστήριοι κάτοικοι του ίδρυσαν γραμματσοχολείο. Στα 1894 υπηρετούσε εκεί γραμματοδιδάσκαλος ο Ν. Παπαδόπουλος ή Χριστόπουλος που απολύθηκε (ΦΕΚ, αρ. φύλλου 143 Δ, 1 Ιουλίου 1894, σελ. 377-378).

Η παιδική χαρά στο Χατζή

Εδώ και λίγα χρόνια ο Σύλλογος των Απανταχού Χατζαίων έχει δημιουργήσει μια μικρή οάση για τα παιδιά του χωριού στο κέντρο της μακρόστενης πλατείας. Έχει κατασκευάσει την παιδική χαρά που βλέπουμε στη φωτογραφία και που το καλοκαίρι σφύζει από χαρούμενες παιδικές φωνές.

Ο μύλος του παπα-Βγένιου

Ένας από τους σημαντικότερους νερόμυλους που λειτούργησαν στα χωριά μας ήταν και ο μύλος του παπα-Βγένιου που κτίστηκε από τον ίδιο το 1870. Βρισκόταν στο δρόμο που οδηγούσε από την Πελεκανάδα στον Αριστομένη και απείχε τριακόσια μέτρα από το γεφύρι του Αντρωμένου στον ποταμό Βελίκα. Ένας νερόμυλος που συνδέθηκε άμεσα με τη ζωή των κατοί-

κων της περιοχής μας. Μετά το θάνατο του παπα-Βγένιου το 1916 το νερόμυλο αγόρασε ο ξυλουργός Φώτης Ρουσσέας ο οποίος τον κράτησε μέχρι το 1920 που πέρασε στα χέρια του Ευστάθιου Αντωνόπουλου πατέρα του γιατρού Γεωργίου Αντωνόπουλου. Ο νερόμυλος καταστράφηκε από τα ορμητικά νερά του ποταμού Βελίκα το 1924.

Ο καλύτερος μάγειρας των χωριών μας

Ο μάγειρας που αναφέρουμε παρακάτω άφησε εποχή και η φήμη του ξεπέρασε κατά πολύ τα όρια των χωριών μας. Είναι βέβαιο ότι και ο Μαμαλάκης αν τον γνώριζε θα είχε μείνει έκθαμβος. Μιλάμε για τον Πέτρο Αντωνόπουλο. Τέτοιος μάγειρας ήταν που και ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας Κυρού Χρυσόστομος το 1960 ζήτησε να τον γνωρίσει μετά από ένα φαγοπότη στο Μανιάκι. Ο Πέτρος Αντωνόπουλος πήγε κοντά του και ο Μητροπολίτης τον συγχάρηκε και τον επαινέσε δημόσια. Δεν υπήρξε γάμος στα Βουφραδοχώρια που να μην του φώναζαν να αναλάβει το μαγείρεμα. Η καταγωγή του ήταν από την Πελεκανάδα.

Συγχωριανοί μας προάγονται το 1825

Μέσα στη διάρκεια της επανάστασης του 1821 και συγκεκριμένα στις 7 Μαΐου 1825 το Εκτελεστικό Σώμα προτείνει την προαγωγή αγωνιστών από τα χωριά μας σε βαθμούς μεγαλύτερους από εκείνους που κατείχαν. Μεταξύ αυτών και του Θεόδωρου Μαργέλη από το Μαργέλι, του Πουλή Φίλου από το Κοντογόι και του Αναγνώστη Οικονομόπουλου από τον Αριστομένη. Το έγγραφο απευθύνεται στο Βουλευτικό Σώμα και έχει ως εξής: «Αρ. 7218. Προς το Σεβ Βουλευτικό. Το Υπουργείον των Πολεμικών κατ' αίτησιν της επαρχίας Ανδρουσίων προτείνει να προβιβασθώσιν οι: Ηλίας Κορμάς, εις τον βαθμόν της αντιστρατηγίας, ο Αναγνώστης Δραϊνιάς και Μάρκος Αλεβιζόπουλος εις τον της χιλιαρχίας, ο Γιαννάκης Φωτεινόπουλος εις τον της ταξιαρχίας, οι: Παναγ. Γεωργακόπουλος, Γεώργιος Κορμάς, Πουλής Φίλος, Θεοδωρής Μαργέλης, Γιάννης Καλοφωλιάς, Αναγνώστης Οικονομόπουλος, Ιωάννης Λυκούρας, Αντώνιος Παραπογγιώτης, εις το βαθμόν της εκατονταρχίας, ο Θεοδωρής Κολοντόπουλος εις τον της πεντηκονταρχίας. Το Εκτελεστικόν επιστηριζόμενον εις τας απ' αρχής του ιερού τούτου αγώνος εκδουλεύσεις των, ενέκρινε το αίτημά της, καθυποβάλλει δε εις την επίκρισιν του Σεβαστού τούτου Σώματος. Εν Ναυπλίω 7 Μαΐου 1825»

Αρχιερατική Περιφέρεια Χατζή

Για την ιστορία να αναφέρουμε, μιας και μας τέθηκε από αναγνώστη σχετική ερώτηση, στην Αρχιερατική Περιφέρεια Χατζή ανήκουν οι παρακάτω Ιεροί Ναοί: Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Χατζή, Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Βελανιδιών Πυλίας, Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βλάση, Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βλαχόπουλου, Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Δάρα, Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Δάφνης, Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Δροσιάς, Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Καλοχωρίου, Ιερός Ναός Ζωοδόχου Πηγής Κουρτακίου, Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κρεμμυδιών, Ιερός Ναός Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου Μανιακίου, Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Μαργελίου, Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Μεσοποτάμου, Ιερός Ναός Αγίων Πάντων Μεταμορφώσεως, Ιερός Ναός Αγίου Σπυρίδωνα Μηλιωτίου, Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Μυρσινοχωρίου, Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Νερόμυλου, Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Παπαφλέσσα, Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Πελεκανάδας, Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Πετριτσίου, Ιερός Ναός Αγίας Σοφίας Σουλνηναρίου, Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Χαραυγής.

Το αλληλοδιδασκτικό σχολείο της Χώρας

Το σχολείο αυτό πρέπει να λειτούργησε τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας και φυσικά σ' όλη τη διάρκεια της επανάστασης. Ο Μίμης Φερέτος στα «Μεσσηνιακά 1968» δημοσίευσε έγγραφο του επισκόπου Ιωσήφ Ανδρούσης προς το Υπουργείο Δημοσίας Εκπαίδευσης το οποίο μεταξύ των άλλων έγραφε: «... Άνωθεν της Λιγούδιστας κειμένης εν την επαρχία της άνω Μεσσηνίας κείται εν μονήδριον του Αγίου Γεωργίου Αγίας καλούμενον, το οποίο κατεπυρπολήθη παρά των εχθρών, εκτός του ιερού ναού. Αυτό έχει υποστατικά, ελαιόδενδρα και ολιγώτατα χωράφια. Εκ του ελαιώνος κατά την τριετίαν δύναται να λάβη (εάν έχει τιμήν το έλαιο) γρόσια χίλια. Άχρι κινήσεως των πραγμάτων είχαν ηγούμενον και καλογήρους, προϊστάμενον παρ' εμού, ως ενοριακόν, κατά τα εκκλησιαστικά έγγραφα μου. Μετά δε ταύτα άχρι της αποβάσεως του Ιμβραήμη δι' αδείας μου εδίδοντο τα εισοδήματα προς τον διδάσκαλον Δωρόθεον αρχιμανδρίτην διάκονον τότε χρηματίσαντα του Αγίου Ελαίας, όστις εδίδασκε των κατοίκων τους παίδας τα αλληλοδιδασκτικά μαθήματα». Από το παραπάνω έγγραφο φαίνεται πεντακάθαρα ότι στην περιοχή της Λιγούδιστας, δηλαδή στη σημερινή Χώρα, υπήρχε σχολείο στο οποίο δίδασκε με τη μέθοδο της αλληλοδιδασκτικής, ο άλλοτε διάκονος του Επισκόπου της Ελαίας, αρχιμανδρίτης Δωρόθεος. Φαίνεται ακόμη, από τα παραπάνω έγγραφο, ότι αυτό το αλληλοδιδασκτικό σχολείο ήταν εγκατεστημένο στο μοναστήρι της Αγίας. Τέλος από το έγγραφο προκύπτει, ότι το σχολείο αυτό λειτούργησε όλα την περίοδο της επανάστασης και ίσως και αργότερα. Το σίγουρο είναι ότι ο μόνος πόρος διαβίωσης, του δασκάλου Δωρόθεου, ήταν τα έσοδα από το σχετικό ελαιώνα, τα οποία όμως, στην καλύτερη περίπτωση, δεν ξεπερνούσαν, την τριετία, τα χίλια γρόσια.

Στοιχεία εφημερίδας

ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου
Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014

Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινοπούλου.
Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα. Τ.Κ. 241100,
τηλ.6976670736

Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης: Τάσος Αποστολόπουλος.
Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20,
Τρίπολη, τηλ. 6977278756